

Phalaenopsis gigantea

Naamsverklaring:

De geslachtsnaam staat voor "als een vlinder". Dit is afgeleid van het Griekse Phalaina = vlinder, opsis = lijken op. Refereert naar de eerst beschreven soort die een botanicus opmerkte langs de kust van Java. Phalaenopsis amabilis hing daar te waaien in de wind als ware het een zwerm vlinders. De soortnaam komt dan weer van het Latijnse Giganteus dat staat voor groot of zeer lang. En dat slaat vanzelfsprekend op de -voor het geslacht alvast-brede en zeer lange bladeren: tot 25 cm breed en 70 cm lang. Die lange bladeren bezorgde hem de lokale nick-name 'Olifantsoren'. De soort is beschreven door J.J.Smith (conservator van de botanische tuin Buitenzorg op Java) in 1909. Hij gebruikte hiervoor een plant die verzameld was door wat beschreven is als 'De Nieuwenhuis expeditie'. Deze vond in 1896-1897 plaats in de Maleise provincie Kalimantan op het eiland Borneo.

Verspreiding:

Endemisch in Borneo.

Beschrijving:

De lip is vlezig, concaaf-vormig met één enkele langsrib. De bloemen zijn eigenlijk relatief klein ten opzichte van de gigantische plant: slechts zo'n 5 cm doorsnede per bloem. Bleek beige tot crème met veel donker roodbruine vlekken, soms zelfs zo zwaar gevlekt dat er van crème fond haast geen sprake meer is. De buitenzijde van de bloemknoppen is egaal in de bleke kleur van de fond. Een volwassen plant geeft evenwel mooie vaak vertakte bloemvormen met vele tientallen bloemen, wat dan een zeer mooie aanblik biedt. De bloemen hangen vaak enigszins afgeschermd voor het oog onder de bladeren. Mogelijk vormen de bladeren een regendek in de zeer vochtig groeiplaatsen om te voorkomen dat de bloemen te snel wegwijnen door het overvloedige water.

Kweekwijze :

Ik zag planten in Tenom (Sabah-Borneo). Ze waren afkomstig van het Crockergebergte in de provincie Sabah. Dit gebergte loopt voor verschillende kilometers parallel met de kust en op de landflank van dit gebergte op 300 tot 400 m hoogte vinden we deze planten. Dit wil zeggen: in zeer warme, zeer luchtvochtige, dichte bossen. Het is een berggebied waar we zelf getuige waren van een zware plensbui en waar de atmosfeer ongekend zwaar en vochtig is. Echt een omgeving waar trekken gelijk staat met zweten en afzien. Tevens een zone waar de wind weinig impact had. Toen wij er waren, was het windstil en ik kan me moeilijk voorstellen dat de wind er bepaald vrij spel heeft. In geschriften lees ik bloeitijden in januari-februari en juli-augustus. Zelf bezochten we de streek in de maand augustus en vonden we zo'n 10-tal exemplaren, evenwel zonder bloemen. De nog groene bloemstelen verrieden echter dat de planten reeds herhaalde malen rijkelijk bloeiden.

Speciale opmerkingen :

Zoals bij verschillende Ph. Van het lueddemanniana-type schrompelen de bevruchte bloemen samen tot een dikke wasachtige groene structuur die mee werkt aan de bladgroenomzetting. Op die manier voorzien ze mee in de voeding, nodig om het zaad tot ontwikkeling te doen komen.

Bibliografie :

ORCHIDS OF BORNEO Vol.1, Royal botanical gardens of KEW ;
ISBN 967 - 99947 - 3 - 2
THE GENUS PHALAENOPSIS, by Herman R.Sweet Ph. D. PHALAENOPSIS,
Olaf Gruss Manfred Wolff - Ulmer ;
ISBN 3 - 8001 - 6551 - 1

Links :

<http://perso.wanadoo.fr/bernard.lagrelle/Hieroglyphica/Hieroglyphica.html>
<http://home.fr.inter.net/~brochart/hieroglyphica/>

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

